

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 22. august 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1303540
Dok nr.: 1279221

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 5. juli 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 792 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Troels Lund Poulsen (V).

Spørgsmål nr. 792:

"Det fremgår af svaret på spørgsmål 671 "En genoptagelse vil dog herudover forudsætte, at de almindelige betingelser for at genoptage en sag i øvrigt er opfyldt, og at sagen ikke er forældet efter de gældende 3- og 5-årige forældelsesfrister efter patientskadelovgivningen." Ministeren bedes oplyse, hvorledes sidste led i besvarelsen skal forstås og om formuleringen ikke rettelig burde have været følgende: "En genoptagelse vil dog herudover forudsætte, at de almindelige betingelser for at genoptage en sag i øvrigt på tidspunktet for anmodningen om genoptagelse var opfyldt, og at sagen ikke på tidspunktet for anmodning om genoptagelse var forældet efter de gældende 3- og 10-årige forældelsesfrister efter patientskadelovgivningen."

Svar:

Nej, formuleringen er korrekt, som anført i mit svar af 18. juni 2013 på SUU (alm. del) – spørgsmål 671.

I den gældende lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet er der i § 59, stk. 1 og 2 og § 60, stk. 1 og 2, fastsat en forældelsesfrist på 3 år fra den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden samt en absolut forældelsesfrist på 10 år fra den dag, hvor skaden er forårsaget. Det er den 10-årige forældelsesfrist, som jeg overvejer at ændre på i tilfælde, hvor der er fastslået et ansvarsgrundlag, men hvor forårsagelses-tidspunktet ligger mere end 10 år tilbage.

Ud over forældelsesfristerne i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, som trådte i kraft 1. januar 2007, gælder lov om patientforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 24. marts 1997, og lov nr. 1120 af 20. december 1995 om erstatning for lægemiddelskader for skader, der er forårsaget inden ikrafttrædelsen af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Forældelsesfristerne i disse love er henholdsvis 5 og 10 år samt 3 og 10 år.

Når jeg i mit svar af 18. juni 2013 på SUU (alm. del) – spørgsmål 671 anfører, at en genoptagelse herudover forudsætter, at de almindelige betingelser for at genoptage en sag i øvrigt er opfyldt, og at sagen ikke er forældet efter de gældende 3- og 5-årige forældelsesfrister efter patientskadelovgivningen, har jeg henvist til de 3- og 5-årige forældelsesfrister i lov om klage- og erstatningsad-

gang inden for sundhedsvæsenet, lov om patientforsikring og lov om erstatning for lægemiddelskader for skader.

Når jeg i svaret desuden har henvist til, at de almindelige betingelser for at genoptage en sag også skal være opfyldt, kan jeg uddybende oplyse, at en genoptagelse, udover de tidsmæssige betingelser, tillige forudsætter, at sagens faktiske omstændigheder har ændret sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund ved sagens afslutning. Det følger af erstatningsansvarslovens § 11.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mie Saabye